

JÓ PÁSZTOR

Ókatolikus hírlevél, II. évfolyam 3. szám
2020. március

Kiadja a Magyarországi Ókatolikus Egyház

Gyümölcsoltó Boldogasszony

Március hónap elnevezése a népi hagyományban *Böjtmás hava* és a hónap legnagyobb ünnepe *Gyümölcsoltó Boldogasszony*, vagyis a szep-lőtelen fogantatásnak, az angyali üdvözetnek ünnepe.

El tudjuk-e képzelni, mit érezhetett Mária, a fiatal leány, amikor Gábrriel arkangyal megjelent neki és a következőket mondta:

„*Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni. Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége.*” (Lk 1,31-33)

El tudjuk-e képzelni az ártatlan Mária érzéseit és gondolatait? Valószínűleg átsuhant elméjén az a kérdés, hogy mit fognak szólni a szülei, a rokonság, a falubeliek, ha megtudják, hogy áldott állapotba került, úgy,

hogy férfit nem ismert és nincs férje sem. Ha egy eljegyzett hajadont - márpedig Mária József jegyese volt - lakott településen megerősakoltak, az ilyen esetet a mózesi törvény halálra kövéléssel büntette. (MTörv 22, 23-24)

El tudjuk-e képzelni mi mindenre gondolhatott Mária, mennyi mindent kellett mérlegelnie, átgondolnia, amikor az angyali üdvözetet hallotta?

Gondolnia kellett a személyes jó hírére, a családja renoméjára, jegyesére, Józsefre, a zsidó törvény előírásaira, és sorolhatnám. Ilyenkor bárki könnyen megtegetőzésbe kezdene, a kilátásban lévő megpróbáltatásokra hivatkozna, szót ejtene a lehetséges megaláztatásról. Bárki elkezdene alkudozni a dolgok alakulásával kapcsolatban, hiszen az angyal szava - bármily szent is - emberi számítás szerint botrány tárgya lehet.

Mégis minden különös körülmény ellenére, minden észér dacára Mária csak annyit mondott az angyalnak: „*Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.*”

Micsoda hit, micsoda bizalom - a hit valójában bizalmat jelent -, micsoda odaadás, micsoda engedelmesség, micsoda jámborság!

Vegyünk példát Máriáról, s amikor Jézus Krisztusért botrányt, megaláztatást, megszólást kell szenvednünk - ami a mai elvilágiasodó társadalomban mindennapos - jusson eszünkbe az ő szüzi állhatatossága és az a lényegretörő egyszerűség, amivel nem is beleegyezett Isten üdvözítő tervébe, hanem csak engedelmesen meghajtotta fejét és elfogadta azt, amivel az Atya megtisztelni, felékesíteni tervezte anyai méhét. Vegyünk példát Máriáról és kikezdzhetetlen, makulátlan hitéről!

Isten országa

Jézus tanításának magja, középpontja az *Isten országa*, Köznyelvi értelemben azt a helyet értik rajta, ahol Isten "tartózkodik" és ahová majd megtér hozzá az emberi lélek. Szinonimája a "mennyeország" kifejezés.

A Szentírás szövegében mindenhol a görög βασιλεία (baszileia) főnév áll, mely királyságot, uralmat, egész pontosan királyi uralmat jelent. Vagyis Jézus tanításának központi üzenete az uralommal, uralkodással kapcsolatos. Márknál a "βασιλεία τοῦ θεοῦ" vagyis „Isten királysága”, uralma kifejezés áll, míg Máténál a mennyek országa, azaz a "βασιλεία τῶν οὐρανῶν", (baszileia tón uranon) kifejezés. Utóbbiban az *uranosz*, vagyis ég szó szerepel többes számban. Tehát a menny kifejezés valójában annyit tesz, mint *egek*.

Jézus nem helyezte ezt az uralmat a jövőbe - mint később az egyház -, hanem teljes mértékben jelen időben szolt róla (Mt 3,2). Ezt erősíti meg Lukács evangéliuma is: "az Isten országa közöttetek van." (Lk 17:21), Károlinál: "mert imé az Isten országa ti bennetek van." Utóbbi fordítás a pontosabb, az eredeti szöveg: "ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν." azaz magyarul: "vedd (vegyétek) észre, hogy az Isten királyi uralma bensőtökben [bennetek] van."

Máté evangéliuma még tovább konkretizálja ezt az üzenetet: "már elérkezett hozzátok az Isten országa." (Mt 12:28).

Ez a proklamáció, Isten országának jelenvaló meghirdetése az igazi evangélium, mely később az ógyházi teológiában a végidei beteljesedésre tolódott ki.

Jézus tanításának egy másik fontos részlete a megtérésre vonatkozik. Ezt az ógörög evangéliumok mindenhol a Μετανοεῖτε (metanoete) felszólító módú igével írják le, mely *megtérést* jelent, aztán *megfordulást*, illetve *a gondolkodás megváltoztatását*. Elsősorban arra szólít

fel, hogy térjünk meg bűneinkből, vagyis, hogy változtassuk meg a világgal kapcsolatos gondolkodásunkat.

A korabeli héber világban azt jelentette, hogy az ember belátja eddigi életének hibás, "zsákutca" voltát, és éppen ezért gyökeresen megváltoztatja azt. Csia Lajos bibliafordításában ez áll: "térjetekek más felismerésre", azaz ismerjetekek fel a valóságot, amit eddig fi-

gyelman kívül hagyatok.

Jézus Krisztus erre az ébredésre, benső találkozásra invitál.

Nem külső kijelentésre vagy jelre kell várni, hanem a befelé fordulás, az imádság, elmélkedés, böjtölés vezet az Atyával való találkozáshoz, mely valójában az Isten

királysága, vagy a mennyek országa - természetesen nem teljességében, hanem csak annyira, amennyire a gyarló ember, a maga fizikai kötöttségei közepette részese lehet benne.

Ez az ébredés-adaptáció jelenik meg Pál apostolnál is a Gal 2:20-ban: *“Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.”*, ahol a *“Krisztus él bennem”* azt a benső katartikus és (lelki) Krisztus-élményt jelenti, mely végül arra vezeti el az embert, hogy - hite által - valójában Isten szeretettjében, azaz Fiában éljen, amit kötöttségek nélkül értelmezhetünk úgy, hogy Krisztust és Istent főként bensőnkben lelhetjük meg.

Ugyanerről tanúskodik, még határozottabb formában, kevésbé misztikusan a Gal 1:16 is: *“hogyan kinyilatkoztassa bennem Fiát”*.

Jézus Krisztus megváltása kizárólagos, azaz az egyetlen üdvözítő út. Az Ószövetség megváltásról szóló tanításai és próféciái Jézus Krisztusban teljesedtek be.

“Ha valaki be szeretne lépni Isten uralmába, annak nincs lehetősége kikerülni Jézus személyét.”

Ebből a szempontból érthetjük meg, miért fordult szembe a zsidó Jézus a farizeusokkal, a zsidóság szellemi és kegyességi elitjével, de megérthetjük azt is, hogy miért fordult szembe a zsidóság Jézussal.

Számukra Jézus csak egy ember volt, aki olyan személyes autoritással lépett

fel (Isten Fia = Ember Fia), mely mindenképpen istenkáromlásnak minősült. Mint láttuk Jézus Krisztus jó híre a jelenben megvalósuló istentengermekségről, mennyei polgárságról szól.

„Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14:6), vagyis egyedül Jézus tanításának követésével és 'programjának' végrehajtásával lehet az Atya királyságába jutni, mely azonban mindig az ember bensője felé vezető út.

Amiről Jézus beszél, az nem világrengető történés, nem szalagcímeiken beköszöntő médiaesemény, hanem egészen apró változás az ember lelkében, elméjében, szívében, rejtett mozzanat, ami azonban mindent átformál, következményeit illetően hatalmas horderejű. Ezért hasonlítja Jézus mustármaghoz, kovászhoz vagy vetőmaghoz, és ezért nevezi kiválasztottaknak azokat, akik bejutnak oda. *„... azok úgy vélekedtek, hogy azonnal meg kell jelennie az Isten királyságának.”* (Lk 19:11)

Jézus tanításában a jelenvalóság olyan értelmezés, amit a korai kereszténység gondolkodásmódjával lehet megközelíteni. Erről szól a Bibliában a Mk 9:1:

„Bizony mondom nektek, hogy a jelenlevők közül lesznek, akik nem halnak meg, míg meg nem látják Isten hatalomban eljövő országát.” (paralelljei Mt 16:28; Lk 9:27).

Nincsenek különös előfeltételek, amiket bárki ne tud-

na teljesíteni, kivéve, hogy a kereső teljes intenzitással, odaadással keresse a benső megtérés lehetőségét, magyaráz, vegye komolyan Istent. *„Senki sem alkalmas az Isten királyságára, aki miután kezét az eke szarvára vetette, hátratekint.”* (Lk 9:62).

Ezekből a szavakból az derül ki, hogy a keresés nem komfortzónákon át vezet, és nem kellemes élményekkel van szegélyezve. Tehát *Isten országának* keresése olyan élethelyzeteken át vezeti az embert, olyan lelki-szellemi kihívások elé állítja, mikor szembekerül addigi normáival, azaz addigi élete kibillen, összezavarodik. Hasonlóan ahhoz, ahogy Szűz Mária az angyali üdvözléskor.

Könnyen felborul az ember világképe, és mindez természetes. Aki hajlandó az igazi, szívből jövő megtérésre, annak mindenképpen át kell esnie azon a krízisen, amit a megtérés lefolyása szükségszerűen jelent. Jézus felkészíti tanítványait arra, hogy amit tapasztalni fognak - szemben a profetikus elvárások extatikus és nagyívű elképzeléseivel - az nem feltétlenül az apokaliptikus irodalom színes képi világába tartozik, hanem sokkal inkább lelki síkon megy végbe a jelenben.

Bemutatkozik Fülöp Zoltán, kolozsvári képviselőnk

Kolozsváron születtem, nagymamám nevelt a vallásos lelkiségre. Az általános iskola után megfordult a fejemben, hogy küsszemináriumba jelentkezem, amit el is végeztem és a minori-

Fülöp Zoltán, lelkipásztori asszisztens

ta ferencesek novíciusa lettem. Ferencesként tanultam teológiát, mégis lassan eltávolodtam a hívő élettől, nem lett belőlem pap.

Ezután következett a katonaság, ami szintén nem segítette a hitem növekedését. A kötelező sorkatonaság után rohamrendőr lettem.

Évek múltán elérkezett egy hosszú időszak, amikor magamba néztem és elkezdtem gondolkodni, ki is vagyok én,

mi a teendőm, mi az, amiért azt érzem, nem stimmel minden az életemben?

Szép lassan fölismertem, hogy - amint Jónás próféta - minduntalan elmenekültem Isten elől, holott naponta éreztem szeretetét, jelenlétét. Én mégis éveken át háttal fordítottam neki... ekkor térdre borultam és mintegy megadtam magam neki.

Szent Ágoston ezt így fogalmazta meg: „Nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik tebenned Istenünk”.

Újra a Szentírás, az imádság felé fordultam, majd évekig egy baptista gyülekezetbe jártam. Beilleszkedtem és már prédikálhattam is, de éreztem, nem vagyok igazán a helyemen. Azt szerettem volna, hogy Isten irányítsa az életemet, ő vezessen mindenben.

Így jutottam a *Babes-Bolyai Egyetemre*, ahol pásztori teológiát tanultam. E tanulmányaim során találkoztam az ókatolikusokkal és keltette fel a figyelme-

met az irányzat. Úgy láttam, ők állnak legközelebb az ősi, apostoli hithez, mégis modern, mai formában, ökümenikus nyitottsággal végzik szolgálatukat.

Számomra különösen fontos volt, hogy az ókatolikusok nem perselyeznek és nem kérnek a szolgálatért pénzt, minden papnak van civil foglalkozása, amiből eltartja magát és a családját. Hitelesnek találtam ezt az önzetlen, pusztán szeretetből szolgáló egyházat.

2019 tavaszán vettem fel a kapcsolatot a *Magyarországi Ókatolikus Egyház* egyik papjával, *Kováts Péterrel*, aki felvett az egyház tagjai közé és segítségemre volt, hogy tovább léphessek. Személyes találkozás, sok beszélgetés után, 2020 adventjében avatott *Michael Maier*, apostoli vizitátor a magyar misszió lelkipásztori asszisztensévé.

Beszereztem a szertartások végzéséhez legszükségesebb eszközöket és a családtagok, barátok most már rendszeresen eljönnek az otthonomban tartott igeliturgiái alkalmakra, ahol az előszentelt oltáriszentségből részesedhetünk. Kérem Istenünket, engedje meg, hogy Kolozsvárott komoly ókatolikus közösség épülhessen, én pedig igaz hűséggel szolgálhassam őt egész életemben!

Miért megyünk szentmisére?

Egyszer egy pap megkérdezte a gyülekezetét, ki miért jár szentmisére? Egy gyermek azonnal jelentkezett.

- Azért járok misére, mert a szüleim visznek. - Persze apukája rögvest korigálta a fia mondatát: - Azért járunk szentmisére, mert ez minden hívő kötelessége.

- Ez igaz - mondta a pap - de nem az igazi... kötelességből misére járni nem lehet valami örömteli dolog.

- Én azért járok misére - mondta egy középkorú hölgy - mert Isten ígését szeretném hallgatni.

- Dicséretes, de ez sem elég - szólt az atya -, hiszen prédikációt nem csak a misén hallhatunk.

- Én azért járok szentmisére

re - szólt közbe egy idősebb hölgy - hogy részesedhessem Krisztus testében, vagyis áldozhassak.

- Az atya miért jár misére? - vetette közbe kíváncsian a

kisfiú, aki elsőnek válaszolt.

A pap elmosolyodott és megköszönte a hozzászólásokat. - Mindenki igaz és értékes dolgokat hozott fel, bizony ez mind ott szerepel a szentmise-látogatás okai

között. Ha kell, én is vallo- mást teszek. Nekem azért fontos a szentmise, mert benne Jézus Krisztus tanítása, áldozata és megváltása elevenedik meg a szertartáson keresztül.

A szentmisében az Ő áldozata van jelen és lesz jelenvalóvá, ezért nekem is ott kell lennem szolgálként, ahol Ő szolgál nekünk. A szentmisében pásztorként maga köré gyűjt minket, mint nyáját és az oltáriszentséggel táplál minket mennyei kegyelmével. Önmagát adja nekünk. Személyes találkozásra hív a misében és önmagán keresztül az Atyához vezet mindnyájunkat. Nekem ezért fontos, hogy minél több szentmisén ott legyek.

Lépj közelebb Jézushoz!

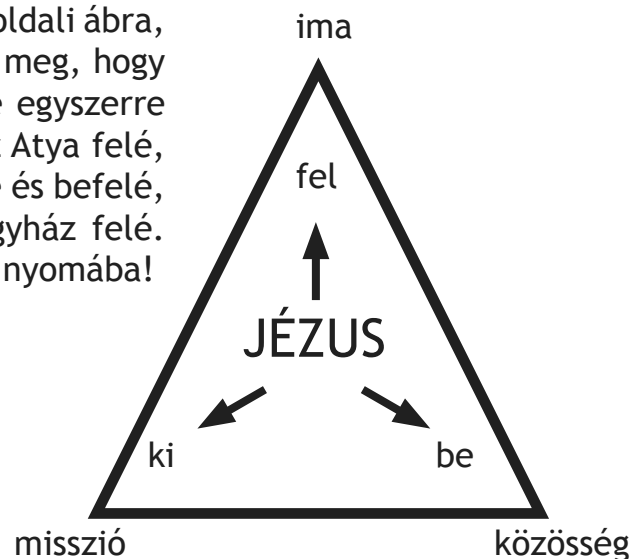
Oly sokszor beszélünk Jézus követéséről, mégis alig esik szó a gyakorlati vonatkozásokról: hogyan kell Jézust követni a gyakorlatban?

Amikor Jézus tanítványait elhívta, hogy legyenek a követői (Mk 1,17), egy olyan kifejezést használt, ami nagyon szoros követést jelent. A „Δεῦτε ὀπίσω” szó szerint azt jelenti: „gyertek mögém”!

Jézus követése tehát praktikus azt jelenti, hogy úgy kell gondolkodnunk, úgy kell élnünk, úgy kell a mindennapokban cselekednünk,

ahogy Ő tette. Váljon az életünk Krisztusi értékrendűvé, Krisztusi minőségűvé.

Ezt segíti a jobboldali ábra, mely azt mutatja meg, hogy Krisztus szeretete egyszerre irányul felfelé, az Atya felé, kifelé, a világ felé és befelé, a közösség, az egyház felé. Szegődjünk Jézus nyomába!

A hónap ünnepei A hónap szentje

Szent József, Szűz Mária jegyese
Ünnep, március 19.

Gyümölcsoltó Boldogasszony
Főünnep, március 25.

Guido Reni:
Szent József
és a gyermek Krisztus

Alkalmaink

GYÖMRŐ

Szentmise minden vasárnap reggel 9 órakor, a Harmónia Idősek Falva Szivárvány házában kápolnájában.
Cím: 2230 Gyömrő, Pál Mihály u. 10.

BUDAPEST

Alkalmi szentmiséinkről érdeklődjön e-mailben.

SZOMBATHELY

Alkalmi szentmiséinkről érdeklődjön e-mailben.

Kapcsolat

Magyarországi Ókatolikus Egyház

Szombathely

Kováts Péter

okatolikusok@gmail.com

www.okatolikus.weebly.com

Budapest, Gyömrő

Széles Tamás

okatolikus@gmail.com

www.okatolikus.hu

Szent József, szűz Mária hitvese, aki engedelmességével és gondoskodó szeretetével állít példát minden hívő keresztény elé.

Szent József egyrészt az ábrahámi és dávidi leszármazás messiási örökségét adta nevelt fiának, Jézusnak, másrészt nem csak a megváltás művének szükséges társadalmi résztvevője volt, de szülői mivoltát Istentől rendelt feladatként kapta, ami által részben József mutatta meg Jézusnak az atyai szeretet és gondviselés odaadó mintáját. Ez az alázat érdekesebbé tette őt arra, hogy az egyház megemlékezzen róla, március 19-én.

Minden édesapa számára legyen példa Szent József Isten iránt engedelmes és fegyelmes apai gondoskodása, szeretete és helytállása.